

Jer, örvendjünk, keresztyének

Lukas Osiander
(1534-1608)

1. Jer, ör - vend - jünk, ke - resz - tyé - nek, Jer, é - ne - kel - jünk
Gyü - le - kez - zünk, if - jak, vé - nek, Az Úr szent haj - lé -

4
ví - gan! Ki a - tyá - i sze - re - tet -ből Meg-
ki - ban,

7
vál - tott ve - sze - del - münk -ből. Di - csér - jük há - la - dás - sal!

2. Az ördögnek foglya voltam, Halálban elveszetten, Így kínozott minduntalan A bűn, melyben születtem;
És mind mélyebbre süllyedtem, Jó nem volt az életemben, A bűn vont hatalmába.

3. A jó cselekedet, erény Nem segített énrajtam, Nem enyhített lelkem sebén, A jót bárhogy akartam.
A kétségek terhe alatt Nékem csak a halál maradt És a pokol borzalma.

4. De végre nagy gyötrelmemet Az örök Úr megszánta, Irgalmára emlékezett: Szívét felém kitartha.
Jó Atyaként fordult hozzám, Egyszülöttét feláldozván, Ki néki legdrágább volt.

5. És ő engedelmeskedett: Eljött a földre értem, Szép, tiszta szüztől született - Ember lett és testvérem.
Nagy hatalmát elrejtette, Én földi formám fölvette, Hogy a Gonoszt legyőzze.

6. Úgy tégy és csak úgy taníts hát, Mint Jézus, hozzá térve. Hirdesd az Isten országát Az ő dicsőségére,
És jól vigyázz, hogy emberek Meg ne rontsák nagy kincsedet - Ezt bízva rád Megváltód.